

KIADÓ HIVATAL:

Sáikes Antalkönyvnyomdája, hova az előfizetés pénzek, hirdetések és minden a kiadóhivatal érdekelt közlemények küldendők.

Nyitott évi-ben egy sor közlési díja 10 kr. Hirdetések jutányos áron vétetnek fel.

SZARVASI LAPOK

TÁRSADALMI ÉS KÖZGAZDASÁGI HETILAP.
MEGJELENIK HETENKINT EGYSZER, VASÁRNAP.

SZARVAS VÁROS HIVATALOS LAPJA.

ELŐFIZETÉSI ÁR

Egész évre 5 ft. — kr
Félévre . 2 ft 50 kr
Negyedévre 1 ft 25 kr

SZERKESZTŐSEG.

Beliczoy-ut, 15. szám
hova a lap szellemi kr
sőt illető közlemények
küldendők.

Kéziratok nem
adatnak vissza.

Segélyezzük a szegény iskolás gyermekeket.

Ajánlva a nemes lelkű emberbarátok figyelmébe!

A hosszú meleg napok megrövidültek s a kellemes verőfényt hideg, ködös idő váltotta fel. A meleggel együtt kitélt az ideje a vékony nyári öltözetnek is. Az idő illetően való változása miatt minden szülő iparkodik magának és hozzátartozóinak a szükséges vastag téli ruhát beszerezni s ezzel a vékonyabb öltözetet kicserélni. Ámde nem így van ez az igazán szegény embereknél, kik azt sem tudják, hogy élelem után lassan-e vagy pedig tüzelő anyagról gondoskodjanak?

Mintha az idő is ellenük esküdött volna, még az éjszakai fagy is a föld felső rétegéből kiszívta a jótékony meleget s ez által a mezitű járástól megfósztattak, lábbeli viselésre kényszerítették. Szóval elmúlt a szegények évada, beköszöntött a sanyargás ideje. A nélkülözést érzi felnőtt és kicsiny, a szenvedés keresztjét viseli szülő és gyermek, de az előbbiek már erejükkel és edzettségükkel fogva türelmesebben kiállják az éhséget és hideget mint a gyermekek.

Sokszor végig nézem az ártatlan páriákat, a mint a hideg hatása alatt összezsugorodva sietnek az iskola felé, hogy a fázástól reszkető testecskéjüket az iskolai kályha melegénél némileg enyhítsék.

Ilyenkor nem törődve a hőmérsék hírtel-

len változtatásából származó veszélyekre, megrohanják a hőséget erősen sugárzó kemenczét s nem ritkán arcukat, kezüket ruháskájukat összeégetik. Elrongyolódott cipőjük oldalán a hidegtől megvörösített lábujjak néznek ki, melyek elég gyakran el is fagynak. Vékony ruházatuk csupa folt és lyukakból áll. Eledelük egy kis barna kenyér vagy kukoricza málé, mely egy kis rongyos zsebkendőbe kötve, reggelijüket és ebédjüket képezi.

Ilyen szomorú képek jelennek meg a tanító előtt télen midőn az iskolába lép. Könyszor szemek, szenvedő arcocskák, a lábmozgás zaja miatt elnézésért esengő tekintetek naponta megújulnak.

De nézzük kik ezen szegény gyermekek? Azon szegény, beteges napszámból élő embereké, kik még egészségük engedte szolgáltatunkban állottak, s vagyoni gyarapodásukat kezük munkájával előmozdították.

Találkoznak azonban köztük olyanok is, kiknek apja munka képes ugyan; de népes családját csekély keresményéből nem láthatja el elegendő étellel, meleg ruházattal és lakással.

Ezekhez tartoznak — s talán legszánalomra méltóbbak — a szegény özvegyek árvái, kiknek sem védőjük, sem kenyér keresőjük nincs s egyedül Istennek rendkívüli gondoskodásából tarthatják fenn magukat.

E három szakaszban fölemlített szegény gyermekek szorulnak főképp segélyezésre. Ezek

érdekében is hívom fel a jó lelkű emberek figyelmét azon nemes adakozásra, melyet téli időben tenni ugyanis felebaráti kötelességünk.

Egy viseltes ruha, egy pár ócska cipő vagy csizma, egy használt sapka, vagy kendő mely a lomtárba hever, igen jól fog esni a didergő kicsinyeknek s nekünk kiadásba sem kerül.

Ne forduljunk el adáz közönnyel a szenvedés alatt nyögő ártatlanoktól, hiszen a ki a szegényeknek ad: az a szentírás szerint „Istennek ad.”

Külömben is jelenleg a szegény nép kösőbb annak sarjadéka fogja képezni azon munkás osztályt, melynek munkájára elkerülhetetlenül szükségünk van. Amit adunk tehát jóformán kölcsönbe megy s ép azért adjunk akkor, midőn adományunkra a szegényeknek egészségükbe vágó szükségük van.

A jótékony adományokat lehet közvetlen az általunk ismert szegény családhoz is küldeni; de az iskolák előljárói, illetve tanítói és szívesen kézbesítik azoknak, kik arra valóban rászorultak.

Sőt ez alkalommal a t. szerkesztő urat is felkérem, hogy az esetleg befolyó adományokat fogadja el és hírlapilag tüntesse ki az adakozók neveit, akár pénzben — akár ruhában vagy élelmiszerben folyt legyen be az adomány.

Igaz ugyan, hogy az efféle jótékonyág inkább karácson táján szokott gyakoroltatni,

TÁBOZA.

Két szív története.

(Rajz.)

Írta: K. J.

Átkozott legyen a pillanat, a perc, az óra, a melyben megláttam őt.

Megláttam s örületesen, halálosan szerelmes lettem belé. Igen, halálosan!

S ő engem úgy gyűlölt, nem szívelhetett. Mikor megláttam, futni készült előlem, sőt akárhánszor el is futott, s én is utána futottam önkéntelenül.

Meg nem magyarázható erő vonzott vitt, ragadt magával, miként a légvonalat a könnyű pelyhet.

Ha csakugyan sikerült vele szóba állnom, mindig ajkamon lobogott egy gyilkos titok.

Hányszor határoztam el megamban, hogy nyilatkozom, bármi fog is történni. Imádni fogom őt, könyörögni fogok neki, hogy szorossan.

Nem! Követelni fogom, hogy szeressen. Szeretnie kell engem, mert ellenkező esetben megölöm, igen, megölöm őt!

De azért elég volt egy egy gyűlölettől lángoló pillantása, hogy ajkaimat lezárja, gondolataimat megzabolázza és szívemet megdermeszse.

S minél inkább gyűlölt, gúnyolt, annál inkább rajongtam érte, annál inkább imádtam őt.

„Miért is van a szív, s a szívben szerelem?”

*

A magyar atletikai klubnak első táncvizsgálma volt.

Éppenséggel nem volt táncolni való kedvem s mégis elmentem a mulatságra. Nem tudtam, hogy ő is ott lesz s mindazáltal egy különös sejtélem nem

hagyott nyugodni sehol. Bármerre mentem, mindenütt előttem lebegett, mindenütt láttam őt lelki szemeim-mel, s a kik valóban ott voltak, beszéltek is hozzám, s én nem láttam senkit, nem hallottam semmit; csak őt láttam mindenütt.

„Hát miért is van a szív, s a szívben szerelem?”

A főváros első zenekara volt jelen, s annyi érzéssel játszotta azokat a lús magyar darabokat, hogy még a Bihari szobra is megmozdult és mintegy hangolón látszott gypszhagedűjét.

Szóval a tündérek kertjét különbnek képzelni: nem lehet, mint ama terem volt diszítve, [mint a lapok írták!] Mind a mellett csak én egyedül nem láttam, nem hallottam semmit. Ha akadt volna valaki, ki megérti az én szenvedésemet, az én fájdalmamat, azt kérdezte volna a költővel tőlem, hogy:

„Ki vagy te bánat embere? Mi sorsnak üldöz fegyvere?”

*

Éppen a francia négyes kezdődött. Ha most meg nem látom, ha most nem lesz a karomban, akkor nincs itt, gondolám, s ennek a gondolatnak megőrültem.

Magam is beállottam a kolomba, néztem, ügyeltem, de nem láttam sehol.

Megnyugtatót az a tudat, hogy nincs itt, s hogy nem foghatja a kedves kezeket, ha én nem, más sem.

Lejtettük a négyest annak rendje, módja szerint. Midőn a VI. figurához értünk s váltakozva mentünk körül, egyszerre mintha csak az égből szállt volna alá, előttem termett, kezét nyújtá, de a hogy megpillantott, hirtelen visszarántá s mint a villám, elsuhant mellettem.

Mi ez? Mi történt velem? — nem tudom.

— Eddig a napló.

Egy hét múlva a fent leírt jelenet után egy fiatal hölgy lakosztályában pillantott be valaki.

A pamlagon gyönyörű hölgy pihent. Éj színű, sötét hajjal, égszínű szemekkel, finom metszésű, piros ajkakkal és karesu termettel bírt.

Éppen hírlapot olvasott.

Egyszerre felugrott helyéről, arcán kínos, fájdalmas mosoly vonult végig. Szemei moróan a lap egy pontjára szegződtek s szeméből egy pár könyecsep hullott alá a lapra.

Apró kezeivel hirtelen, görcsösen összeszorítá a lapot s gyönyörű arcát eltűdte vele, aztán sirt, fájoan, keservesen. A pamlagra rogyott. Pár perczig mozdulatlanul maradt, elájult.

Midőn magához tért, újra fölvette az összegyűrt lapot, kisimítá és újra olvasta. Szemeit megtörülte és újra olvasta, olvasta tiszszor, huszszor, mintha nem akarna hiinni szeméinek.

— Ő az! . . .

Szegény Józsi! bocsás meg nekem.

Itt szava elakadt s könnyei záporoként hullottak szép szeméből. Érezte, hogy jóvá tenni hibáját nem bírja, nem lehet többé soha, soha.

Hirtelen felugrott, s fájdalmas, elhaló hangon susogá:

— Igen, én öltem meg őt. Én . . . gyűlöltöm, eltasztottam magamtól, megvettem, a halálba kergettem, . . . én, én a szivtelen, a kegyetlen s nem vettem észre, hogy mennyire szeretett . . . Nem vettem észre, hogy mennyire szerettem én is.

Midőn bementek, a szőnyegen eszméletlen állapotban találák a fiatal hölgyet.

*

Kihült minden, elszunnyadt a természet.

Zord, hideg januáriusi reggel volt. A h-i apáca, zárdában megkondult a hajnali harang.

de szerintem karácson előtt is sokat szenved, sőt beteg is lehet a vékony ruházatu szegény gyermek s ennél fogva czélszerűbb az átmeneti időszakban nyújtani hideg ellen védelmet.

Ne tekintsük a mennyiséget, ne a minőséget; hanem adjunk a mi van, mert Isten nem nézi az értéket, de jutalmazza a sziveséget.

Sz.

Agrár törekvések.

Az országos magyar gazdasági egyesület ügye foglalkoztatja széles körben a gazdaságközvéleményt.

Az egyesület érdemes elnökét a magyar mezőgazdaság önzetlen barátját Gróf Dessewffy Aurélt az ügy szentségének czégére alatt kibuktatták az elnökségből a nélkül, hogy ez irányú törekvéseknek legcsekélyebb jelei lettek volna előzőleg észlelhetők.

És bár egy száma csekély töredéke a tagoknak vett csak részt a titkon szervezett meglepetéshez, a dolognak messzemenő előzményei és következményei vannak.

Nem a személyes érdekekről szólunk, melyeknek ez ügybeni nagy részük volt, de csak eszközül használtattak fel felsőbb tényezők által.

Sokkal fontosabb és érdekesebb mozgató elemek játszottak közre ama czélzattal, hogy az Országos magyar gazdasági egyesületet mai határozott irányától eltérítsék, mi csak úgy látszott kihívhatónak, ha az egész vezetőség reorganizáltatik.

Az a mese kapott lábra, hogy az országos magyar gazdasági egyesület tulzó agrárius német mintán halad, az ipar és kereskedelemnek ellensége, s gonddal terjesztik ezt, azok kik aggodalommal nézték a gazdaságsadalom ébredését, mint az egyesület élénk tevékenységének kifolyását.

Annyi tény, hogy az egyesület, mióta a mezőgazdaság érdekeinek minden vonalon

A zárda kapuja előtt egy csukott négyes fogat állott meg.

As inas kinyitotta a fogat ajtaját s rajta karosu termetű hölgy lépett ki, talpig fekete ruhában, sűrűn lefátyolozva.

Nagy erővel ráta meg a zárda csengőnyűjét, mire a hóféhér hajú aggastyán dugta ki fejét a kapun. Egy pár szót váltott a hölgygel, aztán ismét eltűnt. Kis vártatva megint megnyílt a kapu s pár perc múlva ott állott a fiatal hölgy fejedelemasszony előtt.

— Mit óhajt? — kérde a fejedelemasszony.

Tompa, elhaló hangon mondá a lefátyolozott gyászos hölgy:

— Fölvétetni óhajtom magamat a zárda szüzei közé.

— Lépjen be, gyermekem, — szólt a fejedelemasszony ezuliden.

Minek előtte belépett volna, még egyszer megfordult, szétnézett, mintha bucsut akart volna venni a világtól.

A kocsiának intett, a kocsi megfordult s elrobogott, ő pedig belépett.

A zárda kapuja csikorogva s mintegy haragosan csapódott be utána.

Igen, becsapódott s ő meg van halva, el van temetve, a külvilágra nézve örökre.

A fővárosi temetőben pedig egy három hónapos új sír domborul. Benne nyuszik az a boldogtalan szerelmes.

való érvényesítését irta zászlajára, szemben azon uralkodó áramlattal, mely azokat évtizedek óta következetesen és czéltudatosan mellőzi, a kereskedelmi és nagyipari érdekeket istápoló napi sajtó részéről mint a tulzó agrarizmusnak törzsfészke, az ipar és kereskedelem ellensége, stb. hasonló súlyos vádakkal és rágalomokkal illetetik.

Csak hogy ez alaptalan gyanúsítások és vádaskodásoknak ép ellenkező következményei lettek, mint ami a koholók intenciója volt, mert az egyesület működése iránti bizalom évről-évre szilárdult a gazdaközönségben, minnek legfényesebb tanújele, hogy az egyesület tagjai rövid három év alatt megkétszereződtek.

A nyílt támadás tehát semmikép sem sikerült s ez érlelte meg a gondolatot, a mezőgazdaság érdekeit szájukon, de nem szívében hordozó körökben, hogy a vezetőséget, mely egy oldalról sem befolyásolható, mely az általa helyesnek felismert iránytól semmi által sem téríthető el, kibuktassák a közgyűlésen.

A legszomorúbb a dologban az, hogy a földmivelési és pénzügy miniszterium legelőkelőbb tisztviselői engedték magukat e csunya játékban eszközül felhasználni, azon hitben, hogy a kormánynak tetsző szolgálatot tesznek akkor, ha a politikai izgalmakat az egyesület kebelében is szítva gróf Dessewffy Aurélt kibuktatják az elnöki székből.

E hitükben azonban ugyancsak nagyot esalodtak, hogy az egész támadásnak ép a miniszteri tisztviselők nagyszámban való szereplése folytán politikai színezete elvétessék, maga a miniszterelnök a ház színe előtt volt kénytelen kinyilatkoztatni, hogy a kibuktatásban részt vett tisztviselők a *kormányának jó szolgálatot nem tettek.*

Az alattomosan támadóknak a leczkéztetésből különben bőven kijutott, Gróf Bethlen András saját választott elnökük azon indoklással, hogy a mezőgazdaság érdekében hosszú éveken át folytatott működés által érdemeket szerzett férfiak elől az elnökséget nem óhajtja elfoglalni, mert ép az ügy érdeke kívánja, hogy azokkal szemben az elismerés nyilvánuljon, — lemondott az országos magyar gazdasági egyesület elnöki állásáról. A november hó 11-iki közgyűlésen megjelent független gazdák százai tüntettek az egyesület mai vezetősége mellett, s egymás lelkesedéséből erőt merítve oszlottak szét, hogy a decz. hó 9-iki elnök választó közgyűlésen fényes elégtételt szolgáltatassanak annak a férfunak kinek összes ambíciója a mező gazdaság érdekeinek önzetlen szolgálatában összpontosul.

Ma Dessewffy neve az agrarizmustól elválaszthatatlan s aki őt elejti, nem barátja az a magyar mezőgazdaságnak.

Az az áramlat, mely mint közgazdaságunkat uraló, az Országos magyar gazdasági egyesület törekvéseit előbb diszkreditálni, majd meghusítani igyekezett, az ellenkezőt érte el, mert alkalmul fog szolgálni arra, hogy a független gazda közvélemény ünnepelesen vallhassa magáénak az Országos Magyar gazdasági egyesület agrár törekvéseit és azok megvalósítására az eddigieknél még nagyobb eréllyel törekedjék.

Ujdonságok.

— **Kötők.** A társ. polgári leányiskolában november 24-én lefolyt társas összejövetel úgy látogatottság, mint kedélyesség tekintetében is megittotta a tavalyi „kötők” mértékét. Az érdem Lukács Ilon és

Mihályi Melán kisasszonyoké, kik a szórakozó közönséget kellemes meglepetésben részesítették azzal, hogy a letűnt regés ókor műzsáit varázsolták elő egy általános tetszést aratott előképben. Bizonyára meg lettek volna elégedve a cserével a régi görög és római polgárok is, ha képzeletük mesés világának alakjait így látták volna megtestesülve. Az előképben ugyanis a szarvasi leánykoszorú következő virágai szerepeltek: Euterpe... Konstantinovits Szidi, Clio... Janosovics Teréz, Thalia... Ponyiczky Gizella, Melpomene... Zlinszky Rózsai, Terpszichoro... Mihályi Melán, Erato... Mokry Ida, Polyhymnia... Ponyiczky Etelka, Uránia... Lányi Anna, Kalliope... Fuchs Gizella. — A társaság még újfól után is együtt volt; a műzsák is levetették az ókori fenséget s igazi modern fesztelenséggel szórakoztak a közönséges földi halandókkal. (Ugyan „esótkoltak-e valakit homlokán a műzsák?”)

— **Államsegély.** A szarvasi főgymnásium részére az 1895. évi vallás- és közoktatásügyi tárca költségvetésében 3000 forint van előirányozva a fizetések javítására államsegélyként, ugyan ennyi jut beruházásra illetőleg a tornacsarnok építési költségeinek fedezésére. — Örömmel vesszük tudomásul, hogy az évek óta hiába remélt államsegély már ilyen stádiumban is van!

— **Beküldetett.** Van a Selyem- és Csizmadia utca sarkán fekvő Bakay-ház mellett egy meglehetősen rozszant állapotban levő lejáró. — Sár idjén csak nagyon biztos járást ember használhatja, mert korlátja, mely eddigél különösen a lejáróval biztos támaszkodó volt a kikopott és kihullott téglákon, eltűnt. — Minthogy ilyen állapotban ez a lejáró a mi eléggé szerény utcái-világításunk mellett estéknként rendkívül veszélyes, nem találta-e az előjáróság helyén valónak a lejáró kijávitásáról illetőleg teljesen használható állapotba hozásáról a megfelelő módon gondoskodni?

— **Bélyeg kötelezettség a fizetési meghagyásoknál.** Ha a fizetési meghagyás a kir. járásbírósnál nem szóval, hanem beadványban kértetik, a beadványra — az 50 forint járó 20 kr. és azon felüli érték esetén járó 50 kr. beadványi bélyegen felül a fizetési meghagyásért: 50 forint terjedő értékű 20 kr., 50 forint túl 100 forint 50 kr., 100 forint túl 250 forint 1 forint, és 250 forint túl 1 forint 50 kr. bélyeg ragasztandó fel; szóbeli kérelem esetén a bélyeg a bíróságnál adandó át és az a naplóra ragasztatik. Szükségesnek tartjuk a figyelmeztetést, mert a fizetési meghagyások bélyegzését csak a Budapesti Közlönyben megjelent rendelet szabályozza, erről az 1894. évi XXVI. t. cz. mely a bélyeg szabályok módosításáról szól, nem intézkedik.

— **Csaba földet vesz!** Ismeretes dolog olvasóink előtt az, hogy Csaba városa az Apponyi-féle sztmiklósi és kondorosi birtokait megakarja venni. — A képviselőtestület legutóbb tartott gyűlésén az adás-vétel előkészítésére egy bizottságot küldött ki, melynek tagjai: Beliczky István, Zsilinszki Endre, Haan Béla, Rózenthal Ignác, Szekerényi Lajos és Kocsiszi Mihály. Ez a bizottság az előjárósággal együtt fog működni.

— **Vadászat.** Kondoroson november hó 24-én körvadászatot tartottak a gazdák Mázor József rendezése mellett. A résztvevő tíz vadász a kollektív idő dacára nyolcvan nyulat lőtt.

— **Ubrik Borbála-féle eset.** Kis András ösödi földmivelőnek nagyon fájt a foga arra a csekély kis összegre, mely elmebeteg testvére tulajdonként a gyámponzárban kezeltetett. Hogy ez összeghez hozzá juthasson, pokoli tervet eszelt ki. Testvérét egy rokadózó tanyai épületbe zárta be s hogy ott élen, szómjan elvesszen. A megejtett vizsgálat kiderítette, hogy a szegény elmebeteg osaknem meztelenül hovort a földön az istállóban, hova bezárattott, testét a férgék lepték el s a lyukas ház tetején becsurgó eső ellen csak egy rozsz zsáknak takaróul való használatával védekezhetett. A lelketlen testvér 4-5 napig sem adott egy falat kenyeret, vagy egy ital vizet sem a szerencsétlennek. Végre a hatóságoknál jutott az eset, a Kis András ellen a bünyenyítő eljárást megindította.

— **Fatenyésztés.** A közigazgatási bizottság legutóbb tartott gyűlésén szóba jött a fatenyésztés ügye s a közigazgatási bizottság elhatározta, hogy: minthogy a fatenyésztés tanítása általában minden népiskolában törvény szerint kötelező s ezen kötelezettség alól való felmentésnek csak teljesen indokolt esetekben van helye, az ez irányban leérkezett miniszteri rendelet a községek előjáróival szigorú fogamatonítás végéig közöltetik.

— Mikulás. A társ. polg. leányiskolában decz. 8-án a kötökékes rendezés idejében „Mikulás estét” tervez a rendezőség. Előre felhívjuk úgy a törzslátogatóknak mint általában a nagy közönségnek figyelmét a kellemesek ígérkező tréfás estére.

— Differitís. Városunkban a lefolyt héten ismét több háznál mutatkozott a gyermekek réme, a roncsoló toroklob. Orvosaink az újabb hirre kapott gyógyszerumot, mely tudunkkal Medveczky József gyógyszer-tárában már kapható, még nem használják egyrészt rendkívüli drágasága miatt, másrészt mert gyógyításra való alkalmatlansága még nincs eléggé kipróbálva, míg ezzel szemben az eddig használatos szereket is elegendő sikerrel alkalmazzák.

— Rövid öröm. Aligha van városunkban gazdaszony, kinek nehány hét óta ne ragyogott volna örömtől az arca. De hogy is ne, hiszen szokatlan esemény is volt ez: „Szarvason 28 kros marhalt, még pedig az is a javából! Valóságos üstökös városunk egén! Meg is mondták előre öregjeink: Gyerekek nem tarthat az soká, mert a mi szokatlan, csak nem lehet az megszokottá. — S az öregeknek igazuk volt: Ma már 36 krért méri Lendvay uram a „Kneipot.”

— Az idők jele. Gaál Soma szarvasi földbírtokos és kereskedő a napokban fizetés képtelenségét jelentett.

— Eljegyzés. Weisz Mór a szarvasi póstahivatal tehetséges fiatal tisztviselője november 26-án váltott jegyet Fischl Vilma kisasszonnyal.

— Karácsonyi szünidő. A társ. polgári leány iskolában a karácsonyi szünidő deczember hó 24-én veszi kezdetét, s tart bezárólag január 6-ig.

— Esküvő. Schönbraun Albert kereskedő november 28-án a szarvasi izraelita templomban esküdtött örök hűséget kedves arájának Braun Leonórának.

— Vadászat. A szarvasi vadász társulat ma körvadászatot rendez. Találkozás reggel 8 órakor a csabai ut mentén levő Robitzek-féle gőzmalomban. Rosz idő esetén a vadászat következő szerdán tartatik.

— Országos vásár. A szarvasi téli országos vásár deczember hó 15 és 16-án fog megtartani.

— Választás. Petricz Zoltán városi napidíjast november 30-án Nagylakon irnoknak választották meg.

— Utószemle. A m. kir. honvédségi ellenőrzési szemlérel elmaradt tartalékos honvédek deczember 5-én Gyulán jelenjenek meg utószemlére.

Irodalom.

A „Vasárnapi Ujság” november 25-iki száma 14 képpel s a következő tartalommal jelent meg: „Jenő főherceg, mint a német lovagrend nagymestere. (Képekkel: Jenő főherceg a német lovagrend öltözetében és a nagymesteri öltözetben.) — „Erik.” Finn elbeszélés. Közli Bán Aladár. — „Eszórt.” Költemény. Móra István. — „Ujságírás Tenessében.” Humoreszk. Irta Twain Márk. Fordította Egri Dező. — „Képek a felkelő nap országából.” Nadlötördékek. Irta Reudényi Ferencz es. és kir. sorhajószázados. — „A czárok sirboltja.” (Képpel.) — „Orosz orvosok.” — „Idegen hant alatt.” (Dr. Pápai Károly elhunyt fiatal magyar tudós görzi síremlékének rajzával.) — „Ormós Zeigmond.” [Arcsképpel.] — „A műcsarnok téli kiállítás.” [Ferraris, László Fülöp, Zemplényi, Tury Gyula Kacziány festményeivel.] — „Az új Szent-László kórház.” [Képekkel.] — „A grohovói hegyomlás. Paur Gézától. [Képekkel.] — „Rubinstein Antal.” [Arcsképpel.] — Irodalom és művészet, Közintézetek és egyetek, Sakkjáték, Képtalány, Egyveleg. stb. rendes heti rovatok. A „Vasárnapi Ujság” előfizetési ára negyedévre 2 ft, a „Politikai Ujdonságok”-kal együtt 3 forint. Megrendelhető a Franklin-Társulat kiadóhivatalában. [Budapest, egyetem-utca 4. szám.] Ugyanitt megrendelhető a „Képes Néplap” a legolcsóbb ujság a magyar nép számára, félévre csak 1 ft 20 kr.

A hosszú élet egy lap pályafutásában világosan azt bizonyítja, hogy a művelt közönség körében közkeletűsége tudott szert tenni. A „Képes Családi Lapok” immáron a jövő hóban 17

érfolyamatot írhat homlokára. Ezt a vivmányt első sorban a művelt magyar családok folytonos pártfogásának köszönheti: de másodsorban munkatársainak, kik a 17 évi hosszú időn keresztül jeles munkáikkal felkorezték és támogatták. A közelgő január-márcziusi évnegyedben Benickyné Bajza Lenkétől, a kitünő írónőtől egy érdekesítő regény közlését kezdjük meg. A jeles tollal megírt pompás regény címe: „Hásmár és társa.” Ezenkívül adni fogjuk Murai Károly elbeszélését, mely „Befeled fordított képcimet visel. De a fenti jeleseken kívül Abrányi Emil, Tolnai Lajos, Feleki Sándor, Méry Károly, Mészáros Sándor tanár, Rudnyánsky Gyula stb. stb. kézíratai a szerkesztőség rendelkezésére állanak. Végül lehetőleg aktuális képek, apróbb rajzok, humoreszkek fogják gazdagítani a „Képes Családi Lapok” új évnegyedét. Előfizetési ára: egész évre 6 ft, félévre 3 ft, negyedévre 1 ft 50 kr.

C S A R N O K

Gazdaszony feleség.

Beszélyke.
Irta: B. A.

— Csakugyan eljő? kérdé Vidosfalvi Varga László, homlokát ránczolva, miközben nagynénje Tatai Bódogné felé fordult. Ah, ez a kényes hölgyecske, fehér finom kezeivel és unalmas mosolygásával? Kérlek kedves nagynéném, készíts elő utitáskámat, azonnal utazom, s míg Emilia újra el nem megy, vissza se jövök.

Tatainó alig birta palástolni csalódását. Rége szötte terveit, hogy unokaöccsét, ki gazdag földbírtokos, Emiliával összeházasítja. Most öcsese egy szóval tönkretette összes reményeit.

— Akkor a fiatal leány ideutazását elhalasztjuk. Nem akarlak erővel rábeszélni, de azt hittem, hogy Emilia életet fog hozni a házba.

— Nagyon ol van kényeztetve. Juniusban jöhet mert akkor ugys fűrdőre megyek.

Tatai Bódogné szomorodott szívvel írta meg Emiliának, hogy junius hónapban várja. A levelet oda is adta Ferencz kocsisnak, hogy adja postára.

Barátságátlan áprilisi reggel volt. Ibolya és hófehérke szomorúan esőgöcsztek le hármatos fejcskéiket. Szürke fellegek uszáltak az égen és nehéz esőcsöppek hullottak a duzzadt patakokba.

Tatai Bódogné házában se volt vig élet. A szőnyegek összegöngyölve, a függönyök leszedve, a ház előtt nagy meszes horzó állott, szóval fel volt forgatva minden. A ház asszonya egy létrafokán ült, s fejét tenyerébe hajtá. Sárga zsebkendőjével törülte szeméit, honnan vastag könnyecskek törtek elő. Melyik háziasszony tudta volna nyugalomát megőrizni, az ő helyében? Az ünnepek előtt nagy takarítást akart oszközölni. Julcsa, a szakácsnő leesett a padláslépcsőről és kitérte a lábát. A sikároló asszony nem jöhet, mert gyermekei himlőben fekszenek. Mit tevő legyen? Valóban elég ok arra, hogy elkeseredjék!

— És éppen most történik mindez! s hájt Tatainó László gyűlöli a tisztogatást — aztán nem is tudom mikor utazik el!

— Szent Isten, mi lelte önt? szólalt meg egy hang. Tatainó halk kiáltással és meglepetve ugrott fel, mert — mintha a szürke fellegekből pottyant volna le — ott állt előtte finom utiruhában Emilia, kezében utitáskájával.

— Hogyan, Emilia! kiálta. Hogyan kerültél ide?

— A vonaton jöttem, hisz ez természetes. — Azt irtam neked, hogy most ne jöjj, viszonzá a meglepett háziasszony.

— Nem kaptam levelet, talán visszaforduljak, haza?

— Egyetlenem, ezt fogod tenni. Hát tudod azért irtam . . . mert . . . mert nagy tisztogatások vannak.

— Oh én nem félek ettől, sőt segíteni is fogok.

— Te? kérdé a nagynéne.

— Igenis én! Miért ne? Adj rám egy közönséges kartonruhát. Hol van Julcsa?

— Most vitték a kórházba szegényt. Eltörte a lábát. A sikároló asszony se jöhet.

Unokaöccsém három napra elutazott, s szeretném hogy mire hazajön, minden készen lelt volna.

— Meg is lesz! Mejlátod!

Tatainó könnyebbülten lélezett fel. Emilia azonnal átöltözött barna hajfürteit főkötő alá rejtette, készített elő és hozzáfogott a sikároláshoz. Tatainó ablakokat tisztogatta és Ferencz kocsis — ki a teg-

napi feledékenységéből még mindig zsebében tartogatta — a falakat meszelte, s alaposan bepiszkitotta arcát és ruháját.

Emilia pedig ezalatt gyorsan és jól dolgozott.

Tatainó a sok munka megártott. Délután heves főfájás lepte meg és lefeküdt.

Alkonyatkor Emilia már kávéfőzött és süteményt készített elő. Mikor minden rendben volt, belépett Varga László.

— Ah, ma nagy tisztogatás volt, Julcsa?

— Igen uram, felelt egy elváltozott hang a konyhából.

— Hol a nagynéni?

— Nagyon fájt a feje lefeküdt.

— Persze ez mind a tisztogatás eredménye! A jó nagynéni nem hagyhatná a házat, a hogy van?

Mond meg neki Julcsa, hogy hamarabb jöttem haza, mint eredetileg terveztem. Hozd be a kávémat!

— Igen uram.

— Julcsa!

— Parancsol uram?

— Kitél tanulad a kávéfőzést? Pompásan készíted elő. Hozz még egy csészével!

Emilia a kávécsészéket bevitte a szobába. Mosolygó arcát fejkendőjével eltakará.

— Látod Julcsa, mondá a fiatal ember vidáman, ha fiatalabb volnál azonnal elvonnék feleségül, már csak azért is, hogy oly kitünő kávé és jóízű süteményt bírsz készíteni.

— Igazán? kérdé az ál-Julcsa.

— Holnap majd segíték én is rendbe hozni a házat, hogy nagynénémnek ne legyen semmi gondja vele.

— Igen uram, felelt Emilia. Már is készen vagyunk, csak a szőnyegetek kell kiterítenem.

— Ki csinálta mindezt?

— Én, Tatainó asszony és Ferencz kocsis. Én ha megengedi, holnapra mindent rendbe hozok (erre levette fejéről a kendőt) s ha éppen tudni akarja, én nem vagyok Julcsa, hanem Emilia, s egészen szolgálatára állók.

A fekete szemek büvösen rogyogtak elő a piros szép arcából.

— Emilia kisasszony?

— Én vagyok.

— Ön csinálta a kávé?

— Igenis.

— És ön süttötte a süteményt?

— Szolgálatára Varga ur!

— És ön sikárolta a szobát?

— Természetesen, én leporoltam a falakat, megmostam az ablakokat, levitettem a falról a képeket, kivaltam a csipkefüggönyöket és mindent mi sok volna elősorolni, viszonzá nevetve, miközben a fiatal ember zavarán és csodálkozásán mulatott.

— Emilia kisasszony boesánatot kérek.

— Miért, Varga ur?

— Mert mindig ocsároltam, Tévedtem.

Amint Tatainó a vacsora után bekötött fejével bejött az obédlőbe, örömmel látta, hogy a két fiatal szív megértette egymást. Ott ültek a kandalló mellett és halkán beszélgetek.

— Minden jól megy, gondolá a nagynéne.

— És jól ment minden.

Varga Lászlóné férjét nem vakította el szép ruhákkal, ékszerekkel, vagy bálon, hanem egy prózai házi tisztogatásnál mutatta be a logdrágább kincsét: a munkás gazdaszonyt.

Laptulajdonos és felelős szerkesztő:
S Z I K E S A N T A L.

Hirdetés.

Egy jó házból való fiu tanonczul elfogadtatik **Grösz Lambert** borbély és fodrász üzletében.

Figyelmeztetés!

Tévedések és félreértések kikerülése végett a nagyérdemű közönség szíves tudomására hozzuk, hogy cégünk alapító főnöke, id. **DIETRICH EMIL** úr által az 1865-ik évben létesített

Dietrich és Gottschlig

cég — minthogy Gottschlig József úr az egyedül volt társtulajdonos időközben meghalt és neje mint beltartó a cégből önként kilépett, — összes árui, üzletei és ingatlanai az alulírottak, mint a fennállott cég utódjai tulajdonába mentek át.

Kiváló Hitelettel
Dietrich és Gottschlig

ezelőtt **DIETRICH és GOTTSCHLIG**

cs. és kir. udvari szállítók, tea-, rum-, cognac- és palaczkőr-nagykereskedők

BUDAPESTEN

KÖZPONTI IRODA: IV., Régi posta-utóza 10. sz.
UDVARI TEA- ÉS RUM-RAKTÁRAK: IV., Váci-utóza 18. sz.
IV., Kigó-tér 1. sz.
VI., Andrássy-út 33. sz.
VÁROSI PALACZKSŐRRAKTÁR: IV., Aranykéz-utóza 1. sz.
ÁTVITELI-PINCZÉK ÉS RAKTÁRAK: Kőbánya, Fűzér-utóza 30. szám,
(saját telephelyen.)

Telvérteli cím: **DIETRICH**

Kizárólagos bizományi raktár Szarvas és környéke részére Rèthy Sándor urnak.

Karácsonyi és ujévi ajándékok.

Nyácsik S. utóda

B.-Szarvason.

A „FEKETE KUTYÁHOZ”

Ajánlja igen szép választéku kezdett kézi munkáit, u. m. Házáldás, Levélkosár, Lámpatartó, Gyufatartó, Asztalkosár, Oratartó, Lampaernyő, Szaléta, Gyűrű, kezdett papucs, Czipő Csizmahuzó, Törülköző tartó, Asztalfutóhoz Congress és Jáva Canavasz-szövetek, — papírhímző szövetek tálcakendők, hímző selyempamut és gyöngyöket, valamint a kézimunkákhoz alkalmas fa-rámált.

Előnyös árak és pontos kiszolgálás mellett.

Karácsonyi és ujévi ajándékok

Kötő-, hímző-, horgoló-, pamutok és ezernák.

Gyermek-, férfi és női kesztyűk

Hirdetmény.

Van szerencsém a n. é. közönség tudomására hozni, miszerint a téli idő beálltával

Sertés ölésre

válalkodom. Ebbeli jártaságomat sok éven át szerzett tapasztalatom igazolja.

A nagy érdemű közönség becses pártfogását kérvé, vagyok.

tisztelettel.

Zuberecz Sámuel

Bankó Pál.

Lakásom : Kossuth utca 383-491. szám alatt.

SZIKES ANTAL könyvnyomdája

S Z A R V A S O N

ELVÁLLAL MINDEN A KÖNYVNYOMDÁSZATI KÖRÉBE VÁGÓ MUNKÁKAT, ÚGYMINT

DISZES SZÁMLÁK, JEGYZÉKEK ÉS TUDÓSÍTÓ LEVELEK,

ELJEGYZÉSI ÉS ESKETÉSI KÁRTYÁK IZLÉSES MEGHIVÓK ÉS TÁNCZRENDEK SZINES NYOMÁS AGY ARANYOZÁSSAL

ÉTLAPOK, VÁROSI ÉS KÖZSÉGIHIVATALOS NYOMTATVÁNYOK,

JEGYZÉKEK CZIM- ASZTALI- és NÉVJEGYEK GYÁSZLAPOK KIMUTATÁSOK IDŐSZAKI IRATOK stb.